

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 18 mars 1943 kl. 4 e. m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande i anledning av motion angående tillförande av sakkunskap från psykiatriskt utbildade barnläkare till skoldistrikt och barnavårdssamhällen.

I en inom andra kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 146, har herr *Hoppe m. fl.* hemställt, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning snarast möjligt om åtgärder för att ge landets skoldistrikt och barnavårdssamhällen i deras arbete med de svårfostrade barnen tillgång till den sakkunskap, som psykiatriskt utbildade barnläkare besitta.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har i vederbörlig ordning inhämtat yttrande över motionen från medicinalstyrelsen, skolöverstyrelsen och socialstyrelsen samt dessutom berett svenska landstingsförbundet, svenska stadsförbundet, svenska fattigvårds- och barnavårdsförbundet, Stockholms folkskoledirektion och svenska läkar-sällskapet tillfälle att inkomma med yttrande.

Samtliga hörda myndigheter och organisationer tillstyrka i princip bifall till motionen. Skolöverstyrelsen anser dock, att den föreslagna vägen icke för närvarande kan beträdas, och landstingsförbundet framhåller, att syftet näppeligen inom rimlig tid kan förverkligas, emedan det saknas tillräckligt antal utbildade läkare för detta ändamål. Stockholms folkskoledirektion redogör för i Stockholm vunna resultat.

Utskottet delar den i motionen framförda åsikten, att frågan är av mycket stor vikt. Det skulle otvivelaktigt verksamt kunna bidra till att många av de psykiskt och moraliskt efterblivna barnen kunde utvecklas till samhällsnyttiga medborgare, om skolorna hade tillgång till psykiatriskt utbildade barnläkare eller möjligen, såsom i medicinalstyrelsens yttrande bifogat utlåtande från överinspektören för sinnessjukvården framhålles, pediatrikt utbildade psykiatrici. Det är enligt socialstyrelsens yttrande ett ingalunda ringa antal barn, som kunna betraktas som svårfostrade. Antalet i den egentliga skolåldern uppskattas till omkring 20,000. Det synes utskottet ganska uppenbart, att mycket därför kan stå att vinna, om någon anordning i ungefärlig överensstämmelse med vad som i motionen framförts kunde vidtagas. En särbehandling av de efterblivna barnen komme dessutom även att bli till gagn för undervisningen av de normalt utvecklade barnen såsom erfarenheten framför allt i Stockholm givit vid handen.

Utskottet.

Den omständigheten, att det för närvarande endast finns ett mycket begränsat antal läkare med erforderlig specialutbildning, synes ej heller i och för sig böra utgöra hinder för en planering på längre sikt för en lösning av problemet. Det torde kunna förutsättas, att många yngre läkare snart nog skulle skaffa sig den erforderliga utbildningen, om deras tjänster därefter kunde väntas bli efterfrågade.

Emellertid är frågan redan föremål för utredning inom socialvårdskommittén och ungdomsvårdskommittén. Det synes då utskottet knappast befoget att ånyo begära utredning om samma sak, varvid utskottet emellertid förutsätter, att de pågående utredningarna, i de delar det här närmast gäller, måtte bedrivas med all möjlig skyndsamhet.

Utskottet får därför hemställa,

att motionen II: 146 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 mars 1943.

På utskottets vägnar:

TORSTEN NILSSON.

Närvarande: herrar *Nilsson* i Stockholm, *Persson* i Norrby, *Nilsson* i Göingegården*, *Andersson* i Alfredshem, fru *Ekendahl**, herrar *Jansson* i Kalix, *Fröderberg*, *Anderson* i Mejstad, *Johansson* i Kalmar och *Lundberg**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.